Quelle: https://manuscripta.at/?ID=1180
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

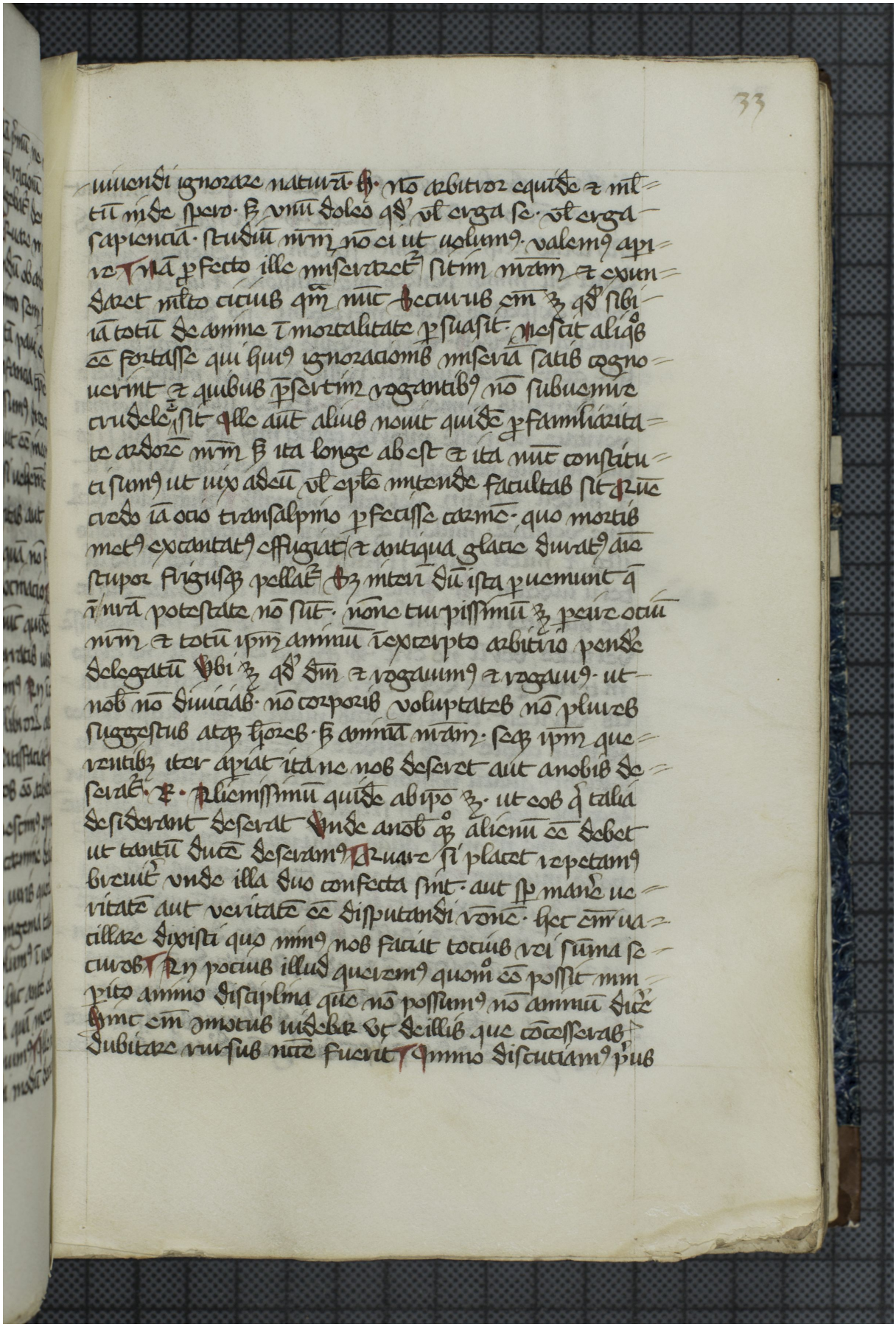

33

uuiuendi ignorare naturam. Ego. Non arbitror equidem et multum mihi spero. Et vnum doleo quod vel erga se. vel erga sapienciam. studium meum non ei ut uolumus. valemus aperire. Tunc profecto ille miseretur sitim meam et exiuendaret multo citius quam mihi accurrit cum. Et quod sibi iam totum de anime mortalitate persuasit. Nescit aliquid ee fortasse qui quid ignorantibus miseria satis cognouerint et quibus presertim rogantibus non subuenire crudele sit. Ille autem alius nouit quidem per familiaritate ardore meum. Et ita longe abest et ita mihi constitutum sum ut uix adeum. vel opto mihi ende facultas sit. Nunc credo iam otio transalpino perfecisse carmen. quo mortis metus exclamantes effugiat et antiqua glacie durantur. Ac stupor frigusque pellatur. Et mirari diu ista puemunt quam nunc potestate non sint. Nonne tu pissimum et peue otium meum et totum ipsum animum in exterpto arbitrio pende delegatum. Ubi et quid dum et rogauimus et rogamus. ut nobis non diuitias. non corporis voluptates non plures suggestus atque honores. Et animum meum. sedque ipsum quem rentibus iter aperiat ita ne nos deserat aut a nobis deseratur. Et. Pluemissimum quidem abipso et. ut eos qui talia desiderant deserat. Unde a nobis quod alienum ee debet ut tantum diuite deseramus. Ruare si placet repetamus breuiter unde illa diu confecta sint. aut sp mane ueritate aut veritate ee disputandi nonne. Licet enim uacillare dixisti quo mmus nos fatiit totius rei summa securos. Ergo potius illud quaeramus quomodo eo possit mm pito animo disciplina quae non possumus non animum diuc hmt enim mores inidebit et de illis quae confessarat dubitare rursus nunc fuerit. Quamuis discutiamus pius